



NOCTURNE

Ruislinnun laulu korvissani,
tähtäpäiden päällä täysikuu,
kesäyön on onni omanani,
kaskisavuun laaksot verhouu.
En ma iloitse, en sure huokaa,
mutta metsän tummuus mulle tuokaa.
Puunto pilven, johon päivä hukkuu,
siinto vaaran tuulisen, mi nukkuu,
tuoksut vanamon ja varjot veen
niistä sydämeni laulun teen.

Sulle laulan neiti kesäheinä,
sydämeni suuri hiljaisuus,
uskontoni soipa säveleinä
tammenlehväseppel vehryt uus.
En ma enää aja virvatulta,
ompa kädessäni onnen kulta.
Pienentytty mun ympär elon piiri,
aika seisoo, nukkuu tuuliviiri.
Edessäni hämäräinen tie
tuntemattomahan tupaan vie.

Eino Leino